

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 263. Quid sit legitimatio, qualiter seu quotupliciter fiat, & in quo differat à dispensatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

Quaest. 261. Ad qua munia ecclesiastica promoveri possunt illegitimi seculares.

Resp. Ad nulla, neque ad ordines etiam minores, et si illegitimitas sit occulta. Vide me in foro benef. p. 1. q. 262.

Quaest. 262. Ad qua promoveri nequeant illegitimi regulares.

Resp. Ad hoc satis exactè responsum à me l. c. q. 263. uti & q. 264. ad quaestion. illam; ad qua sine dispensatione promoveri possunt illegitimi regulares; item q. 272. & q. 293. qualiter à muniis ecclesiasticis specialiter arceantur illegitimi filii sacerdotum aliorumque clericorum; & q. 281. & seq. qualiter ministrare & habere beneficium in ecclesia, in qua pater eorum habet, aut habuit beneficium & q. 280. qualiter vice versa ecclesia, in qua filius illegitimus est beneficiatus, pater illius habere possit beneficium.

Quaest. 263. Quid sit legitimatio, qualiter seu quotupliciter fiat, & in quo differat à dispensatione.

1. **R**esp. ad primum; Definitur ex communi sententia à Covar. l. c. c. 8. §. 8. num. 1. Mol. l. c. d. 171. in pr. Castrop. l. c. §. 2. n. 1. quòd sit restitutio natalium quò ad ea, qua jure positivo illegitimis denegata; cum enim tam Jure civili quàm ecclesiastico, negentur illegitimis concessa legitimis, si eis restituantur, seu jus & potestas, ea obtinendi concedatur, censentur legitimi.

2. Resp. ad secundum: Ea illis restitui possunt dupliciter, nimirum vel vi subsequenter matrimonii legitimi inter eorum parentes; vel rescripto seu indulgentià Principis. Unde duplex est legitimatio; alia nimirum de jure, alià à Principe; de utraque qq. sequent.

3. Resp. ad tertium: Distinguitur legitimatio à dispensatione, quòd illegitimum habilitet universaliter ad omnia jura, à quibus utroque jure repellitur; dispensatio verò solum ad quaedam. Azor. l. c. c. 14. q. 1. Tusch. &c. quòdque legitimatio sit late interpretanda, dispensatio strictè. Passerin. de elect. c. 25. num. 306.

Quaest. 264. An & qualiter illegitimi legitimentur per subsequens matrimonium.

1. **R**esp. primò: Legitimari illegitimos vi subsequenter matrimonii inter eorum parentes, non tantum de Jure canonico, sed etiam civili, certum est apud omnes. Et quidem ita, ut fictione juris retracto hoc matrimonio, ad tempus, quò illegitimi geniti, ut ait Castrop. l. c. §. 2. n. 2. hi post contractum matrimonium habeantur legitimi, ac si stante matrimonio geniti, ut expressè deciditur, c. tanta. h. t. matrimonio habente hanc vim, non à se seu natura sua, sed à jure positivo sic disponente in favorem prolis, Castrop. l. c. cum Covar. l. c. §. 8. n. 18. quocumque tempore, etiam in suprema senectute, quin & in articulo mortis illud contrahatur; cum et si eo tempore generare nequeant, retineant tamen, quantum est per se potentiam habendi copulam, quòd sufficit ad verum matrimonium contrahendum. Ac ita tradunt Covar. l. c. §. 2. n. 10. Azor. l. c. c. 14. n. 11. Mol. de primog. l. 2. c. 5. n. 25. Mol. de f. & f. l. c. d. 171. vers. dubium præ-

terea. Pont. l. 11. c. 1. §. 1. n. 8. quos citat & sequitur Castrop. l. c. n. 4. Item hanc vim habet matrimonium, etiam si inter copulam fornicariam, ex qua susceptus filius illegitimus, & matrimonium cum matre ejus intercellerint alia matrimonia, cum aliis Covar. Castrop. l. c. Barb. in c. literas. de fil. presbyt. num. 5. Garc. loc. mox citand. n. 28. Suar. l. c. §. 5. n. 10. Azor. l. c. c. 3. q. 21. Sayr. l. c. c. 10. n. 40. Vim quoque habet legitimandi nepotem, filio naturali illegitimo mortuo; eò quòd vim habeat legitimandi omnes descendentes ante matrimonium genitos; juxta c. tanta. h. t. & legitimatio nepotum non dependet à legitimazione filiorum, sed his deficientibus, derivatur ad nepotes, cum non favore filiorum, sed matrimonii fiat; atque ita legitimatio filii non est fundamentum legitimacionis nepotis, sed hæc ex ipso matrimonio avi cum concubina sua immediatè ad ejus filium, si is adhuc vivat, & hoc mortuo, ad nepotem derivatur; ita docent Covar. l. c. §. 2. n. 19. Azor. cit. c. 13. q. 13. Mol. de primog. l. 3. c. 1. n. 9. Mol. de f. & f. l. c. d. 172. n. 10. Castrop. l. c. n. 12. & seq.

2. Porro quò minus hanc vim legitimandi habeat matrimonium, non impedit, quòd in eo non interveniant instrumenta dotalia, hoc est, scriptura dotis, aut donationes propter nuptias aliavè solemnitates nuptiales; cum ab his non dependeat valor matrimonii. Idque etiam spectato Jure Cæsareo, à quo si specialiter postulentur dicta instrumenta, id non fit, quia sine illis stare nequeat tale matrimonium, sed quia rarò sine illis constare poterat, illud contractum esse, quin potius simulatio continuati concubinatus dissimulatur; ita Castrop. l. c. n. 8. Sed neque vim illam impedit contradictio parentum; cum sicut eorum consensus non requiritur ad valorem matrimonii, ita nec ad legitimacionem per illud faciendam etiam juxta Jus civile, utpote in quo nullibi super hac requisitione cautum est. Si quidem dum in Aurb. quib. mod. natural. fiant sui. §. si verò is. dicitur fieri non posse legitimum, si parentes contradicant; id intelligendum de legitimacione, qua fit per rescriptum Principis, & non de ea, qua fit per sequens matrimonium; & ita Azor. p. 2. l. 2. c. 13. q. 12. Covar. cit. c. 8. §. 2. num. 12. Mol. Tom. 1. de just. tr. 2. d. 172. num. 5. Sayr. l. c. c. 10. Castrop. num. 9. Neque eam impedit contradictio ipsorum filiorum; cum hic favor annexus sit matrimonio, cui nemo renunciare potest. Idque indubitatum Jure canonico. Molin. Azor. LL. cit. Covar. n. 16. Castrop. n. 10. Juri verò civili, quò hæc contradictio filiorum impedit hanc legitimacionem, ut constat ex cit. aurb. §. generaliter. in materia legitimacionis per matrimonium prævalere debet Jus canonicum. Neque denique hæc legitimatio revocari potest ingratitudine filiorum, sicut ob eam revocatur legitimatio facta rescripto Principis, utpote qua libertati comparatur. Covar. n. 14. Azor. q. 14. in fine. Castrop. n. 11.

3. Resp. secundò: Legitimatio vi sequenter matrimonii fit in ordine ad omnia, qua filiis legitime natis de jure competunt. Et sic in specie hoc modo legitimati habiles sunt ad omnes ordines & beneficia, etiam Episcopatum; Azor. l. c. q. 14. Covar. l. c. n. 25. Mol. d. 172. n. 6. Pont. l. c. c. 11. num. 5. Castrop. l. c. n. 15. non tamen ad Cardinalatum; ex speciali Sixti V. dispositione, qua incipit: postquam verus. Reiffent. h. t. num. 44. vide me in foro benef. p. 1. q. 262. Ita etiam, ut illegitimus, qui ante illud matrimonium ordines suscepit, eo contracto illos exercere liberè ac licitè valeat, utpote sub-